

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ—ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Αθήναι 16 Φεβρουαρίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΒΑΡΙΕΤΕ

τὴ σάλα ἀπεκόμισε θαυματοποιίας ἐντυπώσεις ὁ κ. Ἱερειάς.

— Ἐπὶ γὰρ χθὲς τὸ βράδυ ἐκεῖ! μοῦ εἶπε. Ἐμμεῖνα θυὸς ὄρεας ὁλόκληρες κ' ἐφυγα μὲ τὸ πένθος ἀπλάμενο στὴν ψυχὴ καὶ μὲ βουρλωμένα τὰ μύτια μου!

— Ἐχετε δίκαιον! Τὸ θέαμα ἄσμενον... Εἶδατε τὴν ἀσέλειαν...

Ὁ σεβαστὸς πρεσβύτες διεμαρτυρήθη ἐν-
τονώτατα.

— Ὅχι! Τούναντιον! Δὲν τὴν εἶδα που-
θενὰ τὴν ἀσέλειαν! Εἶδα τὴν μωρίαν νὰ
ὀργιάζῃ καὶ εἶδα τὴν νεότητά νὰ ποθνήσκῃ.
Καὶ γι' αὐτὸ ἐπένθησα καὶ γι' αὐτὸ ἐφυγα μὲ
τὰ δάκρυα στὰ μύτια...

Δίχως ἄλλο ὁ κ. Ἱερειάς εἶχε ὁρεξίν νὰ
παίξῃ μαζί μου.

— Ἄν σὰς ἐπίστευε κανεὶς!... τοῦ παρε-
τήρησα μὲ δαίλιον.

— Νὰ μὲ πιστεύσῃς, φίλε μου, νὰ μὲ πι-
στεύσῃς! Σοῦ παρουσιάσω ἓνα κομμάτι τῆς
πλατείας εἰκόνας ποῦ δυὸ ὄρες ὁλόκληρες ἐ-
μελέτησα. Μία κοντὴ, ξανθὴ, ἔξωμος, τῆς
ὁποίας αἱ κνήμαι ἦσαν χονδρὲς σὰν τὸ ρόπα-
λον τοῦ Ἡρακλέους, καὶ τὰ γυνὰ καὶ ἀν-
δρὲς φικισιδωμένα τῆς ὁμοπλάτης τῆς κρέα-
τα ἠμποροῦσαν νὰ ἐνθουσιάζουν τὸν πρῶτον

τυχόντα ζωέμπορον, ἐτραβοῦσε σὰν μαγνήτης
τὰ βλέμματα εἰκοσίδος νέων κ' ἐστέγωνε σὰν
στυλπηρία στὸν λάρυγγά του τὸν σίελον.....

— Ἔως ἐδῶ δὲν βλέπω τὸν θάνατον τῆς
νεότητος!

— Δὲν θὰ τὸν ἐβλεπα κ' ἐγώ, ἂν ἐπύγαινε
κανένας νὰ τῆς τοιμήσῃ τὴν κνήμην ἢ νὰ
τῆς τραβήξῃ κανένα ἡχηρὸν φίλημα ἢ ἡχη-
ρότερον γιὰ τὸν πλαδαρὸν σβέρκο. Ἀλλὰ
τίποτε! Τὴν ἐβλεπαν, τὴν ἐλαχταροῦσαν
κ' ἦσαν ὑπερευχαριστημένοι γιὰ τὸ ἐπί-
στευαν πῶς ἐγλενοῦσαν οἱ ἄνθρωποι! Σα-
πίλα, φίλε μου! Σαπίλα!...

— Ἡ ἠθικὴ!...

— Νὰ σοῦ ἴπῳ, κ. Ψευτοηθικολόγε! Οἱ
ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν ἠθικώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς,
κ' ἐν τούτοις εἶχαν τὰ Διονύσια, εἶχαν τὰς
ἐποχὰς καὶ τοὺς τόπους τῆς κραιπλίας τῶν,
εἶχαν τὸ Βαριετέ τους, τὸ ζωντανὸ ὄμιλος, κ'
ὄχι τὸ ψόφιο σὰν τὸ δικό μας! Τὰ Διονύσια
λοιπὸν δὲν ἐμπόδιζαν τοὺς Ἀρχαίους Ἕλλη-
νας νὰ γράφουν ὠραία βιβλία καὶ νὰ νικοῦν
μεγάλαις νίκαις! Ἐκεῖνοι ἐζοῦσαν καὶ
γι' αὐτὸ ἦσαν μεγάλοι! Ἐμεῖς δὲ ν' ἐζοῦ-
με, καὶ γι' αὐτὸ εἴμαστε καὶ θὰ μένουμε
μικροί!...

Καὶ ὁ σεβαστὸς πρεσβύτες ἐφυγε, χεῖ-
ρὸς νὰ περιμένῃ νὰκούσῃ καὶ τὴν γνώμην μου.

ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ

ἡ ἐταιρεία, ἡ πολυθέλητος καὶ πολυμήνητος, θέ-
λει ἐλῆγον μαστίγωμα, κ. Μαυρομυχάλη!

Ὅχι μόνον ἔγγραφα καὶ συστάσεις, ὡς τὰ προ-
χθεσινὰ σας πρὸς αὐτήν, περὶ ἀντικαταστάσεως
τῶν βραχόνων τῆς.

Αὐτὰ δὲν τὰ χαμπαρίζει. Προστίμων καὶ μό-
νον πρόστιμον καὶ πάλιν πρόστιμον, διὰ νὰ σωφρο-
νισθῇ.

Τὴν ἰδίαν συμβουλήν ἀπευθύνω καὶ πρὸς τὴν
Διευθύνσιν τῆς Ἀστυνομίας. Τῆς συνέστησε νὰ μὴ
μεταχειρίζεται εἰς τὰς γκαρμὰς τῆς τὰ σκελετωδῆ
ἄλογα, τὰ ὅποια ὄχι μόνον τὰ βραχόνια δὲν ἠμπο-
ροῦν νὰ σέρουν, ἀλλὰ καὶ τὸν οἶκτον κινοῦν.

Καὶ ἂν τῆς τὸ συνέστησε, τί σημαίνει; Γιὰ
νὰ γίνῃ δουλειά, πρέπει ὁ κ. Γενέταρχος νὰ ζεζέψῃ
τοὺς σκελετοὺς ἀπὸ τὰ βραχόνια, καὶ νὰ ζέψῃ σ' αὐτὰ
τοὺς Διευθυντὰς τῆς καὶ τὸ ἄλλο τὸ ἀνώτερον προ-
σωπικόν, τὸ ὅποιον κλέπτει τὴν σὰν καὶ τὸ κριθῆρι

ἀπὸ τὰ δυστυχῆ ἄλογα γιὰ νὰ παίρνῃ χονδρὸς μι-
σθοὺς καὶ νὰ παχύνεται.

Τὸ ζήτημα τῶν τροχιοδρόμων ἀπο-εἰσεῖ μίαν
δυσωδεστάτην κοινωνικὴν πλῆγην καὶ ἀξίζει τὸν
κόπον ν' ἀσχοληθῇ κανεὶς περὶ αὐτοῦ ἐν ἐκτάσει.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

εἰλικρινεστέρα, δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ ἄλλη ἀπὸ
ἐκείνην ποῦ ἔκαμε ἓνας ἀξιοματικὸς, ὁ μ ε ρ ὀ-
λ η π τ ο ς πάντοτε, ἀλλ' ἐκ τῶν φημιστικῶν
πολεμίων τῆς Γεν. Διοικήσεως. Ὁ ἀξιοματικὸς
λοιπὸν αὐτὸς εἶπε τὰ ἑξῆς, τὰ ὅποια δὲν διδτά-
ζωμεν νὰ τὰ παραδεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς χ α-
ρ α κ τ η ρ ι σ τ ι κ ῶ τ α τ α :

— Δὲν ἰσχυρὸς ποτε ὁ βουλευτὴς εἰς τὸν στρα-
τόν· ἡ ἐπίδρασις τῆς πολιτικῆς ἐπὶ αὐτοῦ πάντοτε
ἐλαχιστή. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἰσχύσῃ ὁ βουλευτὴς,
εἶνε προτιμότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον γίνεται
σήμερον, ποῦ ἰσχύει ἡ κλίκα.

»Ὁ ἀξιοματικὸς, ὁ ὁποῖος θὰ
καταδιωχθῇ ἀπὸ τὸ ἓνα κόμμα
θα κόμῃ τῇ δουλειᾷ του δταν
ἔλθῃ τὸ ἰαῖκον τοῦ κόμματος εἰς τὴν ἐξου-
σίαν. Ἡ κλίκα ὅμως εἶνε ἀείνωντος, αἰωνία,
πάντοτε ἡ αὐτή. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν ἀξιομα-
τικόν, ὁ ὅποιος θὰ πέσῃ εἰς τὴν δυσμένειάν τῆς».

Μήπως καὶ οἱ ὑπέρμαχοι τῆς Γεν. Διοκῆ-
σεως, εἶπαν τίποτε ἄλλο, παρακαλοῦμεν;

ΕΥΡΕΘΗΚΕ

καὶ ὁ λόγος διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐφρόντισε νὰ
διακοποῦν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἁμέσως μετὰ τὴν
ὕποβόλην τῶν Στρ. Νομοσχεδίων.

Ἄν ἐξακολουθοῦσε νὰ συνεδριάζῃ ἡ Βουλὴ θὰ εὐρί-
σκετο πρὸς τῆς Κιθάρης Δευτέρως.

Καθὼς Δευτὴρ δὲ εἶνε δι' αὐτὸν τρικυμώδης Μαρία
τὸν ὁποῖον δὲν κατόρθωσε ἔλλοτε νὰ παρακλῇ, δεχθεὶς
τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ μακαρίτου Καλλιμάχη.

Ὁ σεβαστὸς πρόεδρος εἶνε πολλὴ προληπτικὸς εἰς με-
ρικὰ ζητήματα.

Ο ΚΟΚΛΕΝ

ὅταν ἦλθεν ἐδῶ, πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, κ' ἔδωκε δύο
τρεις παραστάσεις μέσα στὸ σκαβαλιθῆατρον τοῦ
Μπουκουρα, δὲ ἐνθουσιάζθη καὶ τόσον μὲ τὴν καλ-
λιτεχνικὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἀθηναίου κοινού.

— Τούτ' ἐβλεπα νὰ γελῶν—εἶπε τότε—εἰς
μέρη ἀνάξια γέλωτος καὶ τοῦ ἐθαύμαζα νὰ στέ-
κωνται ποζάτοι σὰν Ρωμαῖοι Συγκλητικοὶ εἰς μέρη
ποῦ καὶ ὁ ἴδιος μετὰ βίας κατόρθωνε νὰ συγκε-
τήσῃ τὰ γέλωτα.

μὴν οὐλὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ μὲ τὴν μίαν τὴν τοῦ
νόμου κορυφαίαν, ὑπεχώρησαν ἐντὸς τοῦ βιζυδίου.

Ἡ συμφωνία ἐκλείσθη ἀντὶ δώδεκα δραχμῶν. Αἱ ἀπο-
σκευὲς ἐναπετέθησαν καὶ ὁ οὐλῆς κατέλαβε τὰς θέσεις
τοῦ ἀποπρότερον ἡ σύζυγος· ἐπείσθη δι' ἐπισταμένης ἐ-
ξέτασεως, ὅτι δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος ν' ἀποσυντεθῇ κατ' ἑξῆς
τὸ θεωρητικὸν αὐτὸ τραγῆον.

Καὶ τὸ βιζυδὶ ἐξεκίνησαν ὁδεῖον πρὸς τὰ Πατήσια

— Μὰ χρυσινὴ μου, ποῦ μὰς πᾶς; ἀπ' ἐδῶ;

— Νὰ πάρομε σερῶ!!

— Μὰ σὺ τραβᾷς πολὺ μπροστά!

— Μήπως ἡ ἐταιρεία τῶν ἐορτῶν μετέθεσε τὴν ἐξορ-
τὴν... στὰ Μενίδια;

Τὸ βιζυδὶ ἐστῆθευσεν, δὲν εἰσεύρω πλέον εἰς ποῖον
μοῖραν γεωγραφικοῦ πλάτους.

* *

Δὲν ἐξεφρόσθη καλῶς. Δὲν ἐπλάθμευσεν ἀλλὰ ἡγχο-
ροδόλησε, διότι παρήλθον δύο ὁλόκληροι ὥραι καὶ αὐτὸ
δὲν ἐννοοῦσε νὰ ἐκκινήτῃ.

Ὁ οὐλῆς κατεγίνετο, κατὰ τὰς δύο αὐτὰς ὥρας, εἰς
γενναίαν καταθρόνητιν κουλουριῶν καὶ ζαχαρωτῶν.

Καὶ τὸ βιζυδὶ δὲν ἐξεκίνησε!...

— Πρὸς Θεοῦ! ἐφώνησε εἰς τὸν ἀμαζῆν. Κίνα ἐπὶ
ταλούς! Αἱ ζωοτροφίαι ἐσώθησαν καὶ θὰ ἀποθνήσκουν
ἐδῶ ἐξ ἀκρίβειας!

Εἰς τὰς 4 καὶ 1)1 τὸ βιζυδὶ ἐξεκίνησαν, ἀλλὰ μὲ
βῆμα κηδεῖας. Εἰς τὰς 5 ἐφθάρμεν εἰς τὰ Χαντῆα. Εἰς
τὰς 5 καὶ 1)2 εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

— Παινέω! φωνάζει ὁ Τυμπαλῆνος

— Διψῶ! προσθίνει ὁ Βλαχτζίτ.

— Ἐγχεῖν μούσκεμα! μουρμουρίζει ἡ ὑπηρετρίξ.

— Ν' ἀλλάξῃς τὸ κορίτσι ἁμέσως νὰ μὴ κρούσῃ!

διατάσσει ἡ σύζυγος. Καὶ στρεφόμενη πρὸς ἐμὲ:

— Δὲν ἤξερας νὰ πάρῃς καὶ κανένα κανάτι νερὸ
μαζὶ σου;

— Ἰθὺς δίκαιον! Ἐπρεπε νὰ πάρω καὶ νερὸ καί...
τὴν μακαρουνίδα, γιὰ τὴν κατὰ τὰ φαινόμενα θὰ περῶμε
τὴν βραδυὰ μας μέσα σὲ τοῦτο τὸ σκαβαλιθῆατρο!

Εἰς τὰς 6 ἡ οἰκογένειά μὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς κατα-
πουντικισμένης παρήλαυνε θριαμβευτικῶς πρὸ τῆς κενῆς
ἐξόδου.

— Γκούχου! γκούχου!

— Ἀψοῦ! ἀψοῦ!

— Τί κρίμα, παρατηρεῖ ὁ σύζυγος, νὰ μὴ πάρομε
ἐνωρίτερα πρὶν φύγῃ ἡ ἐπιτροπή.

— Καὶ τί νὰ κάνουμε; νὰ καμαρώσουμε τὰ μου-
τρα τῆς;

— Ὅχι, χρυσινὴ μου! Ἀλλὰ μποροῦσε νὰ παίρνω
κανένα βραδεῖο γιὰ τὴν συμφωνίαν αὐτὴν, τῶν ὀκτ...ρι-
κιστῶν!

— Καὶ τώρα; ἐρωτᾷ ὁ ἀμαζῆς. Νὰ τὰς πᾶω στὸ

σπίτι;

— Ὅχι, πάρσέ μας πρῶτα ἀπὸ κανένα... φρυμακτεῖο!

Κ' ἔτσι τὸ βράδυ ἡ οἰκογένεια, ἀποῦ κατόρθωσε νὰ
μὴ ἰδῇ τὰς Ἀποκρεῶς, συνέκορσε τὰ ποτήρια γεμάτα...
μὲ τίλιο, εἰς ὕψιν τοῦ Κερναβάλλου καὶ ἐφώτισε τὰ
Κούλουμα εἰς τὰ κρεββάτια τῆς!

Εἰς τὰ ὑποκρηάτικα ἔξοδα τῆς οἰκογενείας ἀνεγράφη
καὶ μὴ δραχμὴ διὰ... καμφορέλαιο!

(1900)

Δ. Ταγκοπουλός.

ΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ,"

ΔΕΔΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ

νῦν—οὐτὰ—σπόροι

ἀνθιδὸς παράδεισος

ΡΙΘ 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΘ. ΔΕΛΗ. ΙΑΝΝΗ—ΑΘΗΝΑΙ